

Bruxelles, 16 aprilie 2018
(OR. en)

7862/18

CONOP 30
CODUN 16
CSDP/PSDC 174

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă: Secretariatul General al Consiliului

Destinatar: Delegațiile

Nr. doc. ant.: 7778/18 CONOP 29 CODUN 14 CSDP/PSDC 167

Subiect: Concluziile Consiliului privind dezarmarea și neproliferarea în domeniul chimic în vederea celei de a patra sesiuni speciale a Conferinței statelor părți pentru examinarea funcționării Convenției privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora, Haga, 21-30 noiembrie 2018

În anexă, se pun la dispoziția delegațiilor concluziile Consiliului privind dezarmarea și neproliferarea în domeniul chimic în vederea celei de a patra sesiuni speciale a Conferinței statelor părți pentru examinarea funcționării Convenției privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora, Haga, 21-30 noiembrie 2018, adoptate de Consiliu în cadrul celei de a 3613-a reuniuni a sale, derulată la 16 aprilie 2018.

Concluziile Consiliului privind dezarmarea și neproliferarea în domeniul chimic în vederea celei de a patra sesiuni speciale a Conferinței statelor părți pentru examinarea funcționării Convenției privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora, Haga, 21-30 noiembrie 2018

1. Uniunea Europeană sprijină în mod unitar interzicerea și eliminarea în totalitate a armelor chimice în întreaga lume. Consiliul este ferm încredințat că utilizarea armelor chimice, inclusiv a oricărui produs chimic toxic în chip de armă, de către oricine, fie că e vorba de un stat sau de un actor nestatal, oriunde și în orice situație este odioasă și trebuie condamnată cu rigoare. Utilizarea armelor chimice este inacceptabilă, constituie o încălcare a dreptului internațional și poate ajunge să reprezinte o crimă de război sau o crimă împotriva umanității. Nu poate fi vorba de niciun fel de impunitate, iar cei care se fac vinovați de asemenea acte trebuie trași la răspundere. Cele mai recente rapoarte din Siria, care sunt cu adevărat șocante și trebuie investigate în mod urgent și independent, consolidează hotărârea noastră comună.
2. Din punctul de vedere al Consiliului, Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora (CWC), care a intrat în vigoare la 29 aprilie 1997, este un instrument esențial pentru dezarmare și neproliferare, ale cărui integritate și aplicare strictă trebuie garantate pe deplin astfel încât să contribuie la garantarea păcii și a securității pe plan internațional. În această privință, UE reamintește importanța pe care o are respectarea în integralitate a CWC, precum și rolul vital pe care Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC), înființată în temeiul CWC, îl joacă în punerea în aplicare a acesteia. Toate statele membre ale UE sunt state părți la CWC.

3. Consiliul este de părere că CWC s-a dovedit un instrument deosebit de eficace prin faptul că s-a obținut o aderare cvasiuniversală și că majoritatea statelor deținătoare și-au distrus deja stocurile declarate de arme chimice, iar singurul stat rămas depune eforturi în acest sens. În același timp, deși distrugerea rămâne prioritară pentru OIAC, apar noi provocări și amenințări la care OIAC trebuie să se adapteze pentru a păstra și a proteja integritatea CWC și pentru a împiedica reparația armelor chimice.

4. După cum au confirmat misiunea de stabilire a faptelor a OIAC și raportul din 2013 al ONU întocmit în temeiul mecanismului secretarului general, comunitatea internațională se confruntă încă cu utilizarea armelor chimice, fapt pe care Consiliul îl găsește deosebit de șocant. Consiliul reiterează că condamnă cu tărie utilizarea armelor chimice de către Republica Arabă Siriană și de către Statul Islamic în Irak și Levant (ISIL), confirmată de mecanismul de anchetă comun OIAC-ONU în rapoartele sale din 2016 și 2017 și condamnată de Consiliul executiv în 2016 și în decizia sa EC-83/DEC. Rapoartele întocmite de echipa de evaluare a declarației arată că declarația siriană nu poate fi verificată integral ca fiind exactă și corectă conform CWC. Utilizarea gazului sarin de către Republica Arabă Siriană la Khan Shaykhoun, în Siria, la 4 aprilie 2018, arată că Siria nu și-a desființat în totalitate programul său de arme chimice și că este dispusă să recurgă în continuare la armele chimice.

5. Consiliul susține cu tărie opinia potrivit căreia persoanele, entitățile, grupurile sau guvernele vinovate de astfel de acte ilegale și odioase trebuie identificate și trase la răspundere. Înalțul Reprezentant, vicepreședintele Federica Mogherini, a făcut numeroase declarații în acest sens. Consiliul regretă profund că mandatul mecanismului de anchetă comun OIAC-ONU, instituit prin Rezoluția 2235 (2015) a CSONU pentru a-i identifica pe autorii atacurilor chimice, nu a fost reînnoit în noiembrie 2017. Restaurarea unui mecanism independent de atribuire este deosebit de importantă în această privință. Pentru a-și sublinia convingerea fermă că este de datoria comunității internaționale să-i identifice și să-i tragă la răspundere pe autorii tuturor atacurilor cu arme chimice, Uniunea Europeană a participat la Conferința de lansare a Parteneriatului internațional împotriva impunității pentru utilizarea armelor chimice, derulată la Paris la 23 ianuarie 2018, care are drept obiectiv sprijinirea și completarea mecanismelor multilaterale relevante.
6. La 22 martie 2018, Consiliul European a condamnat în termenii cei mai categorici atacul împotriva lui Serghei și a Iuliei Skripal comis la 4 martie 2018 la Salisbury, și-a exprimat profunda compasiune față de toți cei cărora le-a fost amenințată viața și și-a oferit sprijinul pentru ancheta în curs de desfășurare. A fost de acord cu evaluarea Guvernului Regatului Unit potrivit căreia este foarte probabil ca Federația Rusă să fie responsabilă de atac și cu faptul că nu există nicio altă explicație plauzibilă. Ne exprimăm solidaritatea fără rezerve cu Regatul Unit în fața acestei provocări grave pentru securitatea noastră comună. Statele membre se vor coordona cu privire la consecințele care trebuie deduse, în funcție de răspunsurile furnizate de autoritățile ruse. În acest context, Uniunea Europeană trebuie să își consolideze reziliența la riscurile de factură chimică, biologică, radiologică și nucleară, inclusiv prin intermediul unei cooperări mai strânse între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, precum și cu NATO.

7. Consiliul este de părere că o colaborare strânsă și regulată a OIAC cu alte organizații internaționale, cu industria chimică, cu mediul academic și cu societatea civilă este benefică pentru activitatea OIAC. Prin urmare, UE crede cu tărie că ONG-urilor acreditate de ECOSOC ar trebui să li se acorde acces la conferințele anuale și la conferințele de examinare desfășurate de OIAC.
8. La 17 noiembrie 2003, Consiliul a adoptat Poziția comună 2003/805/PESC privind universalizarea și consolidarea acordurilor multilaterale în domeniul neproliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora. În temeiul acelei poziții comune, CWC constituie unul dintre respectivele acorduri multilaterale.
9. La 12 decembrie 2003, Consiliul a adoptat Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă, care reafirmă angajamentul Uniunii față de sistemul de tratate multilaterale și subliniază, printre altele, rolul crucial al CWC și al OIAC în crearea unei lumi fără arme chimice.
10. La 28 aprilie 2004, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat în unanimitate Rezoluția 1540 (2004), care reafirmă că proliferarea armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora reprezintă o amenințare la adresa păcii și a securității internaționale. Ulterior, Consiliul de Securitate a adoptat Rezoluțiile 1673 (2006), 1810 (2008) și 1977 (2011), care au reiterat obiectivele Rezoluției 1540 (2004) și au exprimat interesul Consiliului de Securitate pentru intensificarea eforturilor sale de promovare a punerii în aplicare depline a rezoluției respective. Punerea în aplicare a CWC, precum și punerea în aplicare a Rezoluției 1540 (2004) și a rezoluțiilor ulterioare conexe se consolidează reciproc.

11. Consiliul salută cu căldură procesul cuprinzător din 2016 de examinare a Rezoluției 1540 (2004) a Consiliului de Securitate al ONU, al cărei rol central și ale cărei importanță și autoritate au fost reafirmate prin Rezoluția 2325 (2016) a Consiliului de Securitate al ONU, și își reiterează opinia potrivit căreia este nevoie de o vigoare continuă din partea tuturor statelor pentru a împiedica și a descuraja actorii nestatali să obțină arme de distrugere în masă, vectori ai acestora ori materiale conexe. Cea mai recentă decizie a Consiliului UE, adoptată la 11 mai 2017, prevede acordarea de asistență suplimentară statelor interesate pentru a-și consolida capacitățile naționale de punere în aplicare a RCSONU 1540 (2004) și pentru a facilita o mai bună cooperare între toate părțile interesate relevante.

12. La 19 noiembrie 2012, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Decizia 2012/712/PESC a Consiliului referitoare la conferința de examinare a Convenției privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora (CWC) din 2013.

13. La 8 septembrie 2006, Adunarea generală a ONU a adoptat Strategia globală de combatere a terorismului prin care statele membre ale ONU s-au angajat, între altele, să pună în aplicare toate rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU legate de terorismul internațional și să coopereze pe deplin în îndeplinirea sarcinilor lor cu organismele subsidiare ale Consiliului de Securitate în materie de combatere a terorismului. Consiliul a salutat această strategie, care a încurajat de asemenea OIAC să își continue eforturile, în limitele mandatului său, de sprijinire a statelor în consolidarea capacităților de împiedicare a accesului teroriștilor la materiale chimice, de a asigura securitatea instalațiilor conexe și de a răspunde cu eficacitate în cazul unui atac în care sunt utilizate astfel de materiale. În această privință, Consiliul salută decizia „Abordarea amenințării pe care o reprezintă utilizarea armelor chimice de către actori nestatali”, adoptată de Consiliul executiv al OIAC la 13 octombrie 2017.

14. Consiliul salută adoptarea la 4 decembrie 2017 de către Adunarea Generală a ONU a Rezoluției (A/RES/72/43) referitoare la punerea în aplicare a CWC.
15. Consiliul subliniază că este imperativ să se asigure un nivel ridicat de reprezentare și o protecție eficace a intereselor UE în legătură cu chestiunile privind armele chimice în cadrul forurilor internaționale și în special în cadrul OMPI. În acest scop, Consiliul reamintește că este esențial ca toți actorii relevanți din UE, inclusiv SEAE, să își continue implicarea activă și reprezentarea în cadrul OIAC.

Poziția Uniunii Europene referitoare la cea de a patra sesiune specială a Conferinței statelor părți pentru examinarea funcționării CWC, Haga, 21-30 noiembrie 2018

16. Consiliul salută cea de a patra sesiune specială a Conferinței statelor părți pentru examinarea funcționării Convenției privind armele chimice (denumită în continuare „cea de a patra conferință de examinare”), care se va desfășura la Haga în perioada 21-30 noiembrie 2018, care reprezintă o ocazie de a analiza progresele înregistrate în legătură cu punerea în aplicare a CWC și de a contribui la definirea priorităților viitoare pentru OIAC în anii următori.
17. Consiliul consideră că respectiva conferință de examinare ar trebui să aibă ambiția de a asigura relevanța CWC și de a-i spori eficacitatea și capacitatea, inclusiv în ceea ce privește abordarea provocărilor curente și viitoare.

18. Consiliul va contribui în mod constructiv la obținerea unui consens în cadrul celei de a patra conferințe de examinare a CWC în 2018, urmărind totodată următoarele obiective-cheie care trebuie să se reflecte în documentul final al conferinței de examinare, în cadrul părții introductive în care se subliniază ferm norma privind neutilizarea, integritatea CWC/OIAC și răspunderea:
- a) consolidarea CWC prin valorificarea progreselor înregistrate până în prezent în ceea ce privește distrugerea stocurilor declarate de arme chimice și împiedicarea reparației lor, prin, *inter alia*, consolidarea regimului de verificare al CWC, îmbunătățirea punerii în aplicare la nivel național, precum și prin eforturi către obținerea universalității și prin acordarea atenției cuvenite aspectului siguranței și securității chimice;
 - b) consolidarea CWC prin examinarea unor modalități și mijloace de reacție la utilizarea armelor chimice cu încălcarea convenției;
 - c) consolidarea CWC prin asigurarea punerii sale în aplicare efective din perspectiva mediului de securitate în schimbare și a evoluțiilor din industria chimică la nivel mondial și din știință și tehnologie și prin sublinierea faptului că cea de a patra conferință de examinare ar trebui să acorde sprijin politic și orientări generale pentru activitatea care urmează să fie întreprinsă în perioada dintre sesiuni cu privire la prioritățile viitoare ale OIAC;
 - d) contribuirea la examinarea completă a funcționării CWC, ținând seama în special de evoluțiile științifice și tehnologice, inclusiv de convergența chimiei și a biologiei, de noile tehnologii de producție și instrumente de verificare, precum și clădind o bază solidă pentru abordarea provocărilor viitoare cu care se va confrunta CWC;
 - e) promovarea, printre altele, a următoarelor aspecte esențiale:

- (i) reafirmarea caracterului global al interzicerii armelor chimice, astfel cum este stabilit în Criteriul general al întrebuințării, prin:
 - i. reconfirmarea faptului că interdicțiile prevăzute de CWC se aplică oricăror produse chimice toxice, cu excepția celor care sunt întrebuințate în scopuri care nu sunt interzise de articolul II alineatul (9), cu condiția ca tipurile și cantitățile acestor produse să corespundă acestor întrebuințări, luându-se astfel în considerare toate progresele științifice și tehnologice ulterioare celei de a treia conferințe de examinare din 2013;
 - ii. sublinierea obligației statelor părți de a reflecta Criteriul general al întrebuințării în legislația lor națională de punere în aplicare și în practica administrativă de asigurare a respectării legislației;
- (ii) sublinierea punerii în aplicare depline și la timp de către statele părți a tuturor obligațiilor de declarare în temeiul articolului III, în special cele legate de armele chimice, inclusiv cele legate de agenți pentru combaterea dezordinii publice;
- (iii) dezvoltarea și punerea în aplicare de către Secretariatul tehnic al CWC („secretariatul tehnic”) a unor abordări orientate și personalizate în ceea ce privește obținerea universalității CWC, în strânsă coordonare și cooperare cu statele părți;

- (iv) reafirmarea obligației unui stat deținător de arme chimice de a își distruge armele chimice și recunoașterea realizărilor de până acum în eliminarea armelor chimice prin:
- iii. salutarea eforturilor întreprinse și a progreselor înregistrate de statele deținătoare în distrugerea stocurilor declarate și evidențierea faptului că s-au înregistrat deja progrese însemnate pe drumul către o lume fără arme chimice;
- iv. recunoașterea soluționării cu succes a chestiunii termenului prelungit final pentru distrugerea armelor chimice de către statele deținătoare;
- v. solicitarea adresată statelor deținătoare de arme chimice de a finaliza distrugerea stocurilor lor de arme chimice, în conformitate cu CWC și cu anexa sa privind verificarea, precum și cu decizia celei de a șaisprezecea sesiuni a Conferinței statelor părți cu privire la chestiunea termenului prelungit final pentru distrugerea stocurilor rămase;
- vi. reiterarea importanței verificării sistematice a distrugerii de către secretariatul tehnic, astfel cum prevede CWC și anexa sa privind verificarea;

- vii. sublinierea faptului că ar trebui menținute cunoștințele de specialitate și capacitatea de a gestiona arme chimice, arme chimice abandonate sau vechi și că OIAC trebuie, de asemenea, să continue să dezvolte cunoștințele de specialitate necesare pentru a face față provocărilor moderne în noul mediu de securitate;
- (v) consolidarea regimului de verificare cu privire la activitățile care nu sunt interzise în temeiul CWC, pentru a consolida împiedicarea reparației armelor chimice prin:
- viii. evidențierea obligației tuturor statelor părți de a prezenta declarații corespunzătoare și la timp în temeiul articolului VI și încurajarea acestora să utilizeze sistemul SIX;
- ix. desfășurarea unui număr suficient de inspecții în temeiul articolului VI, cu acoperire geografică și frecvență corespunzătoare, în conformitate cu orientările convenite;
- x. sporirea relevanței inspecțiilor în temeiul articolului VI față de obiectul și scopul CWC și asigurarea selecției eficiente a siturilor, inclusiv prin evaluarea rezultatelor metodologiei provizorii de selecție a siturilor pentru alte instalații de producție chimică și printr-o abordare bazată pe riscuri;
- xi. îmbunătățirea bazei de informații pentru verificarea sectorului industrial, între altele prin încurajarea secretariatului tehnic să utilizeze informațiile deja disponibile, inclusiv informațiile transmise voluntar de către statele părți și informațiile din rapoartele inspecțiilor anterioare, precum și informațiile corespunzătoare disponibile publicului;
- xii. sublinierea faptului că listele de produse chimice („listele”) ale CWC au fost elaborate în principal pentru aplicarea diferitelor măsuri de verificare;
- xiii. menținerea pertinentei listelor din perspectiva evoluțiilor din știință și tehnologie, între altele prin examinarea avantajelor examinării periodice a listelor între conferințele de examinare;

- xiv. promovarea implicării și interacțiunii în continuare cu industria chimică și sprijinirea eforturilor secretariatului tehnic în acea direcție;
 - xv. examinarea posibilității de a adopta măsuri suplimentare în materie de calitate și eficiență pentru procesul de inspecție, cum ar fi creșteri corespunzătoare ale flexibilității și simplificării desfășurării inspecțiilor;
 - xvi. reflectarea asupra necesității de a menține OIAC capabilă de a-și îndeplini sarcinile în mod eficace prin dotarea acesteia cu resursele umane și financiare necesare, inclusiv menținerea unor cunoștințe de specialitate adecvate în materie de verificare.
- (vi) îmbunătățirea continuă a măsurilor naționale de punere în aplicare, reafirmând că punerea în aplicare deplină a obligațiilor de la articolul VII de către statele părți care nu au adoptat încă legislație națională care să reglementeze toate măsurile inițiale și adiționale și respectarea articolului VII sunt vitale pentru eficacitatea prezentă și viitoare a regimului CWC, inclusiv prin:
- xvii. adoptarea unei abordări orientate și personalizate pentru încurajarea și asistarea statelor părți care nu au adoptat încă legislație națională cuprinzătoare de punere în aplicare;
 - xviii. oferirea de asistență statelor părți care au nevoie, conform exemplului oferit de acțiunile comune și deciziile adoptate de Consiliul Uniunii Europene în sprijinul activităților OIAC și în special în sprijinul Programului Africa;
 - xix. valorificarea serviciilor de consolidare a capacităților oferite de secretariatul tehnic (și cu sprijinul Uniunii Europene) și a altor inițiative (de exemplu, programul de mentorat) axate în special pe Programul Africa;
 - xx. consolidarea controalelor naționale ale exporturilor și importurilor, care sunt cerute pentru împiedicarea achiziționării de arme chimice, și îmbunătățirea capacității OIAC de a sprijini instituirea unor mecanisme naționale de control al transferurilor internaționale;

- xxi. punerea în aplicare a măsurilor corespunzătoare pentru sporirea siguranței și securității chimice, asigurând siguranța persoanelor și protejând mediul;
- xxii. dezvoltarea de sinergii între OIAC și alte organizații internaționale relevante pentru a sprijini punerea în aplicare și consolidarea capacităților. OIAC ar trebui să continue să implice industria și alte părți interesate pentru a realiza progrese în ceea ce privește obiectivele convenției și pentru a le promova, de exemplu prin îmbunătățirea procesului de verificare. OIAC ar trebui să sprijine promovarea bunelor practici în ceea ce privește îmbunătățirea siguranței și securității la instalațiile chimice. În acest sens, ar trebui revizuit rolul Consiliului științific consultativ;
- xxiii. revizuirea mecanismelor convenției care urmăresc împiedicarea reapariției armelor chimice, ținând seama de progresele științifice și tehnologice în chimie și biologie, inclusiv de posibilele consecințe ale convergenței chimiei și biologiei.
- (vii) punerea în aplicare a dispozițiilor CWC referitoare la consultări, cooperare și anchete, în special mecanismul inspecțiilor la cerere care rămâne un instrument viabil și utilizabil al regimului de verificare al OIAC, subliniind dreptul legal al statelor părți de a solicita o inspecție la cerere fără consultare prealabilă și încurajând utilizarea mecanismului după cum este cazul pentru clarificarea și soluționarea oricăror chestiuni referitoare la o posibilă nerespectare a CWC; din acest punct de vedere, sublinierea importanței menținerii și dezvoltării în continuare de către secretariatul tehnic a capacităților tehnice, a cunoștințelor de specialitate și a pregătirii necesare pentru desfășurarea inspecțiilor la cerere, precum și a obligației statelor părți de a fi pregătite și capabile permanent să se supună unor inspecții la cerere;

- (viii) sprijinirea puternică susținută pentru activitățile OIAC legate de asistență și protecție, în special menținerea capacităților și a experienței OIAC și sporirea capacității secretariatului tehnic și a statelor părți de a preveni și a atenua utilizarea abuzivă sau atacurile care implică produse chimice toxice și de a reacționa față de acestea, în special prin:
- xxiv. sublinierea importanței pe care o are dezvoltarea de către secretariatul tehnic a unui plan strategic de punere în aplicare a articolului X (Asistență și protecție) din CWC și aprobarea acestuia de către statele părți, cu evaluarea periodică a punerii lui în aplicare și utilizarea optimă și eficientă a resurselor, pentru a asigura cel mai bun raport cost-beneficii;
- xxv. încurajarea tuturor statelor părți să prezinte informații adecvate și în timp util cu privire la programele de protecție naționale în temeiul articolului X, astfel cum prevede CWC;
- xxvi. încurajarea statelor părți să sporească ofertele de asistență;
- xxvii. sublinierea importanței menținerii și a consolidării de către secretariatul tehnic a unor capacități și a unor cunoștințe de specialitate actualizate, precum și menținerea și dezvoltarea în continuare a pregătirii necesare pentru desfășurarea anchetelor în cazuri de presupuse utilizări de arme chimice, pentru funcționarea în medii periculoase, pentru sprijinirea statelor părți în cadrul unui răspuns adecvat în temeiul asistenței și protecției, precum și pentru oferirea unui sprijin adecvat pentru statele părți care se confruntă cu un risc sporit de atacuri chimice;
- xxviii. sublinierea importanței sprijinului permanent al OIAC pentru programele de protecție naționale, regionale și subregionale și a consolidării capacității OIAC de a încuraja și a mijloci ofertele de cunoștințe de specialitate și asistență;
- xxix. sublinierea importanței sprijinului permanent al OIAC pentru formarea eficace în materie de comandă și control a personalului național de primă intervenție pentru a asigura faptul că orice caz de utilizare de arme chimice, sau potențială utilizare de arme chimice, este tratat(ă) în mod corespunzător și rapid;

- xxx. încurajarea unei cooperări intensificate cu organizațiile regionale și subregionale, inclusiv prin participarea la eforturile internaționale de a institui centre regionale de excelență pentru asistență și protecție;
- xxxi. asigurarea existenței unei coordonări eficiente, la nivelul secretariatului tehnic și cu părțile interesate externe, în cadrul activității desfășurate în temeiul articolelor VII și XI pentru a maximiza eficiența și a asigura o utilizare optimă a resurselor;
- xxxii. dezvoltarea în continuare a Programului de schimburi și de dezvoltare pentru instructori, creat după cea de a treia conferință de examinare, și încurajarea continuării schimbului de cunoștințe de specialitate în vederea sensibilizării la nivel regional, promovând analiza riscurilor și a amenințărilor chimice;
- xxxiii. solicitarea adresată secretariatului tehnic de a-și consolida cooperarea cu alte organizații internaționale relevante cu privire la măsurile urgente care ar trebui luate în caz de utilizare a armelor chimice sau de amenințare cu utilizarea acestora, inclusiv cu privire la cooperarea cu ONU în legătură cu anchetarea utilizării posibile a armelor chimice;
- xxxiv. depunerea de eforturi pentru consolidarea rolului industriei chimice, al mediului academic și al societății civile și a interacțiunii cu acestea, în ceea ce privește utilizările chimiei în scopuri pașnice, precum și pentru informarea publicului prin educație și sensibilizare. Rolul și contribuția Comitetului consultativ privind educația și sensibilizarea ar trebui evaluate, iar accentul pe care acesta îl pune pe activitatea practică axată pe rezultate ar trebui să crească;
- xxxv. propunerea de modalități de menținere a OIAC ca centru de cunoștințe cu privire la aspecte legate de armele chimice în sensul cel mai larg;
- xxxvi. analizarea unor modalități de consolidare a capacității OIAC de a gestiona situații de conflict și postconflict care implică arme chimice și, în acest scop, pe baza învățămintelor desprinse din eliminarea programului de arme chimice sirian declarat, îndepărtarea și distrugerea stocului de precursori de arme chimice libian rămas și finalizarea distrugerii resturilor de arme chimice în Irak;

xxxvii. dezvoltarea în continuare a Misiunii de intervenție rapidă și asistență (RRAM).

(ix) încurajarea cooperării internaționale în conformitate cu CWC prin:

xxxviii. utilizarea propunerilor concrete și practice care țin seama de inițiativele existente, astfel cum sunt exemplificate de acțiunile comune și de deciziile adoptate de Consiliul Uniunii Europene, în special propunerile referitoare la chestiuni precum siguranța și securitatea chimică și gestionarea produselor chimice, în conformitate cu decizia privind articolul XI luată în cadrul celei de a șaisprezecea sesiuni a Conferinței statelor părți;

xxxix. încurajarea secretariatului tehnic să sprijine statele părți în punerea în aplicare a obligațiilor lor naționale prin asistență tehnică personalizată și durabilă, în scopul facilitării unei cooperări internaționale sporite în domeniul chimiei;

xl. încurajarea secretariatului tehnic să colaboreze cu alte organizații din acest domeniu, pentru a se evita suprapunerile inutile, și să își evalueze programele în conformitate cu bunele practici în materie de gestiune bazată pe rezultate pentru a se asigura că sunt eficiente, durabile și concentrate pe rezultate;

xli. încurajarea OIAC să asigure un forum pentru consultări și cooperare între statele părți.

(x) sporirea contribuției OIAC la eforturile globale de combatere a terorismului prin:

xlii. continuarea și intensificarea activității Grupului de lucru deschis al OIAC privind terorismul și a Subgrupului de lucru privind rolul actorilor nestatali;

- xliii. într-un mediu caracterizat de provocări tot mai mari în materie de securitate, în special amenințarea cu utilizarea armelor chimice de către actori nestatali, inclusiv teroriști, explorarea unor modalități de a oferi un răspuns mai bun la aceste probleme și la alte probleme de securitate, cum ar fi accesul actorilor nestatali la substanțe chimice care prezintă motive de îngrijorare și mijloacele de fabricare și transferare a acestor substanțe chimice care aduc atingerii punerii în aplicare a convenției;
- xliv. reflectarea asupra capacității OIAC de a răspunde în termen scurt la situații de urgență și de a desfășura personalul necesar. Învățămintele desprinse în urma operației în Siria ar trebui să fie utilizate ca orientări în această privință, în special în ceea ce privește funcționarea misiunii de stabilire a faptelor și a echipei de evaluare a declarațiilor. Experiența dobândită în cadrul operației în Libia ar trebui de asemenea să fie luată în considerare;
- xlv. evidențierea respectării obligațiilor care decurg din Rezoluția 1540 (2004) a Consiliului de Securitate al ONU, precum și din alte rezoluții ale ONU relevante, în special pentru a solicita cooperare practică între OIAC și organizațiile relevante, pentru a se evita riscul de achiziționare sau de utilizare a armelor chimice în scopuri teroriste, inclusiv accesul posibil al teroriștilor la materiale, echipamente și cunoștințe care ar putea fi utilizate pentru dezvoltarea și fabricarea armelor chimice;
- xlvi. punerea în aplicare și utilizarea optimă a deciziei „Abordarea amenințării pe care o reprezintă utilizarea armelor chimice de către actori nestatali”, adoptată de Consiliul executiv al OIAC la 13 octombrie 2017;
- xlvii. sublinierea necesității acționării în direcția consolidării siguranței și securității chimice globale și a controlului național al transferurilor internaționale, inclusiv sprijinirea statelor părți la punerea în aplicare a unor măsuri practice și specifice, care, în același timp, ar putea contribui la consolidarea utilizării chimiei în scopuri pașnice, precum și la asistență și protecție.

(xi) asigurarea faptului că OIAC va rămâne centru de cunoștințe cu privire la aspecte legate de armele chimice în cel mai larg sens și sporirea robusteții OIAC printr-o contribuție permanentă la menținerea capacității profesionale, obiective și actualizate a secretariatului tehnic, inclusiv prin intermediul unor politici de recrutare și de promovare coerente bazate pe merit, cu asigurarea echilibrului geografic și de gen, precum și la îmbunătățirea politicii în materie de mandate.

19. Consiliul sprijină următoarele măsuri care urmează să fie luate de Uniunea Europeană în ceea ce privește scopurile menționate anterior:

(a) acolo unde este cazul, demersuri:

1. în vederea promovării aderării universale la CWC;
2. pentru promovarea punerii efective în aplicare la nivel național a CWC de către statele părți în conformitate cu articolul VII;
3. pentru îndemnarea statelor părți să sprijine și să participe la o examinare eficace și completă a funcționării CWC, reiterând astfel angajamentul lor față de acest instrument internațional fundamental de luptă împotriva armelor chimice;
4. pentru promovarea propunerilor UE convenite care vizează consolidarea în continuare a CWC;
5. pentru promovarea vizibilității acțiunii UE în sprijinul CWC.

(b) declarații și documente de lucru înaintea și în timpul celei de a patra conferințe de examinare în vederea analizării de către statele părți;

(c) sprijin pentru participarea la lucrările pregătitoare și prezența reprezentanților organizațiilor internaționale, ai industriei chimice, ai mediului academic și ai societății civile, inclusiv a ONG-urilor relevante, la cea de a patra conferință de examinare.

Acțiunile UE în sprijinul CWC și OIAC

20. La 22 noiembrie 2004, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2004/797/PESC, prima de acest fel, privind sprijinirea activităților OIAC în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă. Acțiunea comună respectivă a fost urmată de Acțiunea comună 2005/913/PESC a Consiliului, adoptată la 12 decembrie 2005, de Acțiunea comună 2007/185/PESC a Consiliului, adoptată la 19 martie 2007, de Decizia 2009/569/PESC a Consiliului, adoptată la 27 iulie 2009, de Decizia 2012/166/PESC a Consiliului, adoptată la 23 martie 2012, de Decizia (PESC) 2015/259 a Consiliului, adoptată la 17 februarie 2015, de Decizia (PESC) 2015/2215 a Consiliului, adoptată la 30 noiembrie 2015, de sprijinire a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2235 (2015), de Decizia (PESC) 2017/1252 a Consiliului, adoptată la 11 iulie 2017, în sprijinul întăririi siguranței și securității chimice în Ucraina, în concordanță cu punerea în aplicare a Rezoluției 1540 (2004) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite cu privire la neproliferarea armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora, de Decizia (PESC) 2017/2303 a Consiliului, adoptată la 12 decembrie 2017, în sprijinul continuării punerii în aplicare a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2118(2013) și a Deciziei EC-M-33/DEC.1 a Consiliului executiv al OIAC privind distrugerea armelor chimice siriene și de Decizia (PESC) 2017/2302 a Consiliului, adoptată la 12 decembrie 2017, în sprijinul activităților OIAC de asistență pentru operațiunile de curățare la fostul depozit de arme chimice din Libia, care au fost completate de sprijin bilateral din partea statelor membre ale UE. Comisia Europeană a contribuit la operațiile OIAC privind eliminarea programului de arme chimice sirian cu două acțiuni, în 2013, și mai multe state membre ale UE au adus, de asemenea, contribuții în sprijinul misiunilor OIAC legate de Siria.